

i de senere år – dog uden at give noget positivt i stedet. Næste afsnit er en summarisk gennemgang af Köppens klimainddeling. Den sidste trediedel er temmelig heterogen med korte kapitler om klimændringer, mikroklima, menneskets afhængighed af og indflydelse på klimaet, samt en gennemgang af vejrkortet.

Illustrationerne i teksten er yderst få, men nogle løse plancher giver et godt billede af den gennemsnitlige beliggenhed af forskellige millibarflader sommer og vinter.

Kr. M. Jensen.

Glenn T. Trewartha: *The Earth's Problem Climates*. The University of Wisconsin Press, Madison 1961. 335 s. 17 × 25 cm. § 7,50. Engelsk udgave: Methuen & Co. Ltd., London 1962. 55 sh.

Der er gjort adskillige forsøg på at indpasse de meget varierede klimaforhold for de enkelte dele af kloden i et regelmæssigt mønster. I hvert forsøg har det vist sig umuligt at få alle brikker til at passe, og i mange tilfælde har det været de samme regioner, der afveg fra reglen. Det er således nærliggende at tage netop disse egne klima op til en nærmere undersøgelse, men hidtil har ingen vovet at gå igang med opgaven. Ovennævnte bog er derfor en meget velkommen forøgelse af den klimatologiske litteratur, og den fremkommer naturligt som resultatet af en mands erfaringer gennem et helt livs studium af klimatiske emner. De fleste regioner, der er behandlet, afviger fra »normale forhold« ved nedbørsfordelingen, og som eksempler kan nævnes Sydamerikas tørre vestkyst, Guinea-bugten og Østafrika samt Middelhavsregionen. Der er dog også regioner, hvor strømmingen i atmosfæren er det primære emne (Syd- og Østasien), eller hvor oceanitet contra kontinentalitet især diskuteres (Europa, Nordamerika). Trewartha fremfører selv, at hovedparten af værket er en beskrivelse og klargøring af problemerne indenfor de enkelte vanskelige områder; mange steder forsøger forfatteren dog en forklaring dels ud fra sin egen rige erfaring, men i ligeså høj grad ud fra et omfattende litteraturkendskab, og værdien af disse udredninger støttes af henvisningerne til artikler i et væld af forskellige tidsskrifter, som det kan være vanskeligt for geografer at følge med i.

Det vil uden tvivl blive en meget anvendt bog, og såvel teksten som de gode kortmæssige illustrationer gør stoffet relativt let tilgængeligt

Kr. M. Jensen.

W. G. Kendrew: *The Climates of the Continents*. Oxford University Press, Oxford 1961. 610 s. 15 × 23 cm. 55 sh.

Denne klassiker indenfor den klimatologiske litteratur foreligger nu i femte udgave, men adskiller sig ikke på væsentlige punkter fra de tidligere. Der er ændret visse afsnit omfattende bl. a. Syd- og Østasien, hvor en nyere opfattelse af »monsun«-strømmingen er forsøgt indflettet. Som helhed er værket baseret på klimabeskrivelser ud fra temperatur-, fugtigheds- og vindforhold, og der er mange detaljerede oplysninger at hente. Den omfattende å jour-føring af middelværdier for de enkelte klimatiske elementer ville have vundet ved oplysninger om tidsrummene for de anvendte observationer.

Kr. M. Jensen.